

derved, at man indretter Sovelokalerne, som det her er foreslaaet. Det er ganske vist en ret betydelig Bekostning, naar man skal anvende over 44,000 Kr. i dette Øjemed, men jeg synes ikke, man skal vige tilbage derfor, og der har ogsaa indenfor Finansudvalget været Enstemmighed om at tiltræde Aendringsforslaget.

Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge, hvorledes det gaar med den paatænkte nye Optragelsesanstalt for Piger. Der hersker jo overordentlig stor Trang til Plads dels for Dreng, dels for Piger, men Trangen er alligevel størst for Pigernes Vedkommende. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at vi i Overværgeraadet aarlig faar vel omtrent 500 Forespørgsler fra Justitsministeriet. Det drejer sig om unge Mennesker, baade Dreng og Piger, der som Arrestanter sidder omkring i vore Arresthuse og venter paa deres Dom for en eller anden ulovlig Handling. Justitsministeriet spørger saa Overværgeraadet, om det er i Stand til at anbringe dem paa en eller anden Optragelsesanstalt, naar de bliver betinget benaadet, saaledes at de ikke kommer til at udsonne den Straf, de ellers vilde have faaet. Vi er jo alle enige om, at det er et godt Princip betinget at benaade disse unge Mennesker i Stedet for at sende dem i Fængsel maaske 90 eller 100 Dage eller sende dem over paa Straffeanstalten i Nyborg eller til andre Steder. Man opnaar intet i Retning af at forbedre disse unge Mennesker ved at lade dem udsonne deres Straf. Ofte vil de selv helst tage deres Straf, idet de siger: Ja, hvad, at tage 90 Dages simpelt Fængsel eller gaa nogle Maaneder i Nyborg Straffeanstalt, det faar dog Ende. Derimod synes de, at det at skulle anbringes maaske 2—3 Aar paa en Optragelsesanstalt er trist, og at det er en lang Tid at se i Møde. Naar vi nu altsaa er enige om, at det er heldigst at anbringe saadanne unge Mennesker paa vore Optragelsesanstalter, vil man kunne forstaa, at Overværgeraadet staar i den pinligste Forlegenhed overfor saa stor en Mængde Forespørgsler fra Justitsministeriet, idet vi maa svare, at vi ikke kan modtage de unge Mennesker, fordi der ingen Plads er. Men det kniber allermost for Pigernes Vedkommende. Derfor har Sagen nu været under Overvejelse, og Finansudvalget har givet sin Tilslutning til, at den højtærede Indenrigsminister har indkøbt en Ejendom i dette Øjemed, en Ejendom, der liggerovre ved Vejle Fjord og har et Jordareal paa et Par og tyve Tønder Land. Den vil egne sig ganske fortrinligt dertil, idet den ligger paa et smukt Sted,

har frugtbar Jord og ligger i Nærheden af Vandet, hvad der har meget at betyde. Spørgsmaalet er nu, om vi snart kan komme til at bygge; hvis det kan ske i en nær Fremtid, vil vi faa afhjulpet et stort Savn.

Klaus Berntsen: Det var med nogen Forundring, at jeg læste Betænkningen angaaende Skytteforeningerne, idet der under Nr. 65 i denne Betænkning staar anført: „Ved Samraad er forhandlet om Nedsættelse af Tilskuddet i Anledning af Salling Skytteforenings Udmeldelse“. Dette kan misforstaas, thi Salling Skytteforening har ikke udmeldt sig, den er ekskluderet, stemt ud af de danske Skytteforeninger, ikke af Bestyrelsen, men af Repræsentantskabet, ved en enstemmig Beslutning; kun eet eneste Medlem undlod at stemme. Der er i Øjeblikket ingen Forbindelse mellem Salling Skytteforening og de danske Skytteforeninger. Der kan derfor ikke fra de danske Skytteforeningers Side tildeles den noget Bidrag, og det vilde, forekommer det mig, være en Demonstration, hvis Rigsdagen, eventuelt med Tilslutning af Regeringen, vilde fratage de danske Skytteforeninger noget af deres Bidrag for at benytte det til en særlig Udbetaling til en ekskluderet Forening. Jeg gør opmærksom paa, at de enkelte Amtsskytteforeninger staar under en fælles Hovedbestyrelse, som de selv vælger, og denne fælles Hovedbestyrelse, som kaldes Overbestyrelsen for de danske Skytteforeninger, og hvis Formand jeg har den Ære at være for Øjeblikket, staar i Rapport til Indenrigsministeren, og Indenrigsministeren, under hvem vi sorterer, har ingen direkte Forbindelse med de enkelte Foreninger.

Forholdet har været ordnet paa forskellig Maade. Skytteforeningerne har jo bestaaet i 55 Aar, men i den Skikkelse, hvori de nu fremtræder, har de bestaaet i 51 Aar, og Forholdet var da i tidligere Tid ordnet saaledes, at Overbestyrelsen for Skytteforeningerne gjorde Indstilling til Indenrigsministeren om, hvorledes Statsbidraget burde fordeles, og Indenrigsministeriet har som Regel — jeg tror kun, der er een Fravigelse, som jeg skal komme tilbage til om et Øjeblik — fulgt Overbestyrelsens Indstilling. Men i 1903 skete der en Forandring, idet den daværende Indenrigsminister gik ind paa, at det var bedst og retfærdigst at tildele Skytteforeningerne deres Bidrag i Forhold til det Antal Skud, der blev afgivet paa Skydebanen i Aarets Løb, og denne Overenskomst staar ved Magt den Dag i Dag. Over-